

מסרים לכלל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה

'את אשר ימצא אתכם באחרית הימים'... (מט', א')

ר' חיים וויטל תלמידו של ר' יצחק לוריא אשכנזי המכונה האר"י הקדוש שחי בצפת לפני כחמש מאות שנה כתב בפירושו על ספר תהילים 'עץ הדעת טוב' דברים המתאימים והמתאמתים בתקופתנו.

בפרק קכ"ד בתהילים כתוב: 'שיר המעלות לדוד לולא ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל, לולא ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם'.

מסביר הרב חיים וויטל שהפרק מתייחס לגלות אחרונה שהיא גלות ישמעאל. 'אדם' שכתוב בפרק מתכוון לישמעאל מכיוון שבתורה הוא נקרא 'פרא אדם' וזה לשונו:

"כבר ידעת כי הגלויות אינם אלא ארבע, א: בבל ב: מדי ג: יוון ד: אדום, אבל עוד עתידים ישראל להיות באחרית הימים בגלות ישמעאל, כי להיותו 'אדם' לסיבת היותו בן אברהם, ויש לו זכות אבות וגם יש לו זכות המילה וכו', ולכן גלותו תקיפה משאר ארבע המלכויות.

כי לכן נקרא 'ישמעאל' על שעתידין ישראל לצעוק צעקות גדולות בימי גלותו, ואז ישמע-קל ויענם. ולפי שאר האומות תמיד הייתה להם ממשלה על שאר אומות, ולא כן ישמעאל שתמיד היו ערביים שוכני אהלים ומדברות ואין להם עסק עם זולתם, אלא נמשלים לליסטים היוצאים ומקפחים בני אדם וחוזרים לאוהליהם (ומי כמונו מכיר את בני ישמעאל בסיטואציה זו, כאשר מיד אחרי קיפוח חייהם של בני אדם בפיגוע רח"ל בורחים וחוזרים המחבלים לאוהליהם. היש נבואה גדולה מזו?) וכמו שכתוב והוא יהיה פרא אדם ידו בכל...

כי חס ושלוש בחרות אפס בנו רצונם למחות שם ישראל מתחת השמים, כדמיון הדבר הבלוע שאין מציאותו נודע כלל, שעתידין להצר את ישראל צרות קשות ומשונות לא נראו כמותם. ואנחנו לא נדע מה נעשה ואין לנו תקווה אחרת זולתי שנבטח בשמו הגדול יתברך שיושיענו מידם, וזה שסיים הפסוק "עזרנו בשם ה'".

(עלינו לשבח)

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה
נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה / אחיה בן נאווה

פינת החלכה

מהלכות הטבלת כלים / המשך

- א: הקונה מגוי כלים לאוכל העשויים ממתכת או זכוכית, בין אם הם ישנים ובין אם הם חדשים, אסור להשתמש בהם לפני שמטבילים אותם במקווה.
- ב: כלים ישנים צריך גם להכשיר לפני שמטבילים אותם.
- ג: הכלים שצריך להטביל הם רק הכלים שמשמשים ונוגעים באוכל.
- ד: מי שלא ידע הלכה זו וקנה כלים מגוי והשתמש בהם ללא טבילה, יפסיק להשתמש בהם עד שיטביל אותם.
- ה: אוכל שהונח בכלי כני"ל לפני הטבלתו אינו נאסר באכילה.
- ו: כלים המיוצרים בחו"ל צריכים טבילה גם אם הוזמנו מהמפעל של הגויים על ידי חברה ישראלית, וכתוב עליהם בעברית שמה של החברה הישראלית.
- ז: הרבה סירים של חברת סולתם מיוצרים בסין (מצויין באותיות קטנות על הסיר עצמו) וצריך להטבילם לפני השימוש בהם.
- ח: כמעט בכל מקוה יש מקוה לכלים שם מטבילים כלים חדשים. (גם במקוה של המושב).

לזרע בר קיימא
אוסנת בת אליס

'גורמים בריאותיים העלולים לגרום לקשיים/חלק ב'

השבוע נתמקד בקשיי שפה. קשיי שפה עלולים לגרום לילד גם קושי לימודי, בנוסף לקושי החברתי. ילד שאינו מבין שפונים אליו, אינו רוכש אוצר מילים המתאים לגילו, או אינו מסוגל להסביר את רצונו במילים מגיל שנתיים בערך, צריך בדיקת שמיעה. אם השמיעה תקינה, ולמרות זאת הילד מתקשה בביטוי עצמי בהתאם לגילו, צריך לפנות לאבחון שיקבע אם ישנה בעיה המצריכה טיפול מקצועי.

אין לדחות אבחון וטיפול!!!

ככל שהטיפול מתחיל מאוחר יותר, הילד סובל יותר. הוא חשוף ללעג וקלס של החברה, מה שעלול לגרום לו לבדידות חברתית ולרגשי נחיתות, ולגרום לו להיות עצבני ומתוסכל, כי הוא לא יודע להביע את עצמו. מודעות לנושא בגיל צעיר וטיפול נכון ימנעו הרבה צער ועגמת נפש בעתיד. היו מודעים לכך שלא בכל מקרה הזמן עושה את שלו, ולפעמים הזמן רק מגביר את הקושי. בהצלחה ושבת שלום, שושנה.

לזיווג הגון: נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברהם / ידידה בת בתיה
שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים / טל בן בתיה

סיפור לשבת

הפתק המתוק...

הייתי ילד קשה. מסוג הילדים, שיודעים מיד מתי הם מתעוררים בבוקר. אצלנו ידעו שהתעוררתי כשכל הילדים שישנו אתי בחדר התחילו לבכות. זה היה הסימן שהכול התחיל. נולדתי עם טמפרמנט אחר. חבל שלא היו אז הכלים לאבחון ולטיפול כמו שיש היום הייתי יכול לחסוך מעצמי מיליוני גערות, גדילה עם אגו פגוע והמון תסכולים. לכל הסביבה הייתי חוסך בלבולי מוח וכאבי ראש, ולהורי הרבה כאבי לב ועגמת נפש. כך או כך רע לא הייתי מעודי כלומר אף פעם לא התכוונתי לעשות רע למישהו אבל איכשהו יצא שכולם כעסו, בכו וצעקו ואף אחד לא היה מרוצה.

אני רוצה לפרוס בפניכם את אחד הפטנטים שעזר לי לשרוד את ימי בחרותי וילדותי, ושעוזר לי לעזור לאחרים. ואם תשכילו להשתמש בו אתם הקוראים תרוויחו. לא צריכים מצבים קשים בשביל לעשות בו שימוש הוא מתאים לכל מצב גם לצדדים המחייכים של החיים.

מכתבים, פתקים. מילים כתובות מהלב.

בימים הכי קשים שלי, בימים שבהם אף אחד לא יכול היה לדבר איתי מרוב כעס, אמא שלי התכתבה אתי. הייתי מוצא בכל בוקר מתחת לכרית פתק או מכתב. לפעמים רק שלוש מילים: "אני אוהבת אותך." לעיתים רק שניים: "יום נהדר", בתוספת כמה עדשים משוקולד, ולעיתים מכתב בן עמוד כתוב בדמעות ומכל הלב. אמא שלי כתבה לי מה היא מרגישה, ספרה לי, שכן, היא כועסת עלי מאוד, אבל היא יודעת שאני אדם טוב. היא בטוחה שלא רציתי שככה זה יתגלגל. והיא תמיד סיימה בתקווה: "עוד נראה ממך הרבה נחת." וגם: "אתה עוד תהנה מעצמך".

לפעמים היו גם מחמאות שזורות: "אני רואה שהשתדלת למרות שהתוצאה הייתה כל כך נוראה." לפעמים היא זיהתה דברים שאני לא זיהיתי אפילו בעצמי והאירה את עיני. 'חבל שהגבת כפי שהגבת כי מישהו נפגע, אבל ראיתי כמה שהיה איכפת לך מכך, כי אחר כך דאגת לו בצורה שאפילו הוא לא הרגיש.' היא כתבה לא פעם שהכעס פשוט לא מאפשר לה לדבר, שהיא פוחדת שלא תשלוט על המילים הנוקבות. לעיתים היא כתבה: 'שכיוון שכשאנחנו מדברים אנחנו נגררים לוויכוח ובסוף מסיימים רע' ולכן היא כותבת.

רק כשהתבגרתי יכולתי להבין כמה הושקע במכתבים הללו. זה לא היה רק זמן הכתיבה, בוודאי אמא הצטרכה לכוחות נפש לא קטנים. זו הייתה האמת ובעיקר אהבה שאפשר היה לזהות מכל משיכת דיו. יכולתי לדעת שגם אם על פני השטח הכול נראה אבוד החיים שלי מקולקלים והרוסים והלוואי שלא נבראתי משנבראתי, שום דבר לא אבוד אני אהוב אני חשוב, ואני עוד אצליח. אפילו אמא שלי שמרוב שהיא כועסת עלי לא מסוגלת לדבר איתי חושבת שעוד יהיה לה נחת סימן ששום דבר לא אבוד, גם אם כרגע הוא נראה כך.

את השיטה הזו העברתי הלאה! אני כותב פתקים לילדים שלי, ובי"ה אני לא צריך לכתוב אותם בצער ובשברון לב, אבל דברים שלפעמים קשה להגיד או דברים שמחממים את הלב ואין את הסיטואציה המתאימה להגיד אותם בפורום משפחתי אני עושה בתקשורת של יונת דואר. מתחת לכרית או בתוך הקלמר, בתיק האוכל או בין דפי מחברת היומן... וזה עובד.... מי כמוני יודע... תנסו בהצלחה.

לרפואת

נאווה בת מרים / אברהם בן נאווה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו
מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר
חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת בדרה
שלום בן סליימן / רחל בת חנה חנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.
שרון בן מרים / שרונה בת שושנה.